

עלי והמלך

אגדות ערב

עלי היה סוחר אמיד ושירת בנאמנות את המלך. יום אחד שאל המלך את עלי "עכשיו דצמבר קר. האם תוכל לבלות בחוץ לילה אחד בלי בגדים ובלי אש? אם תעשה זאת תקבל ממני מתנה מלכותית."

עלי הבטיח שיוכל לעשות זאת. הוא הלך אל פסגת הגבעה ושם ישב לילה שלם ללא בגדים ובלי להדליק אש. כמעט וקפא בלילה הקר, אך כאשר התאושש בא למלך ואמר "הו מלכי, ישבתי על הגבעה בלי בגדים ובלי אש במשך כל הלילה, בדיוק כפי שאמרת לי." "ולא ראית כל אש במשך הלילה?" שאל המלך. "לא" ענה עלי "רק כמה כוכבים מרחוק."

אזי המלך אמר "אכן הם חממו אותך, עלי!" "איך הכוכבים יכלו לחמם אותי?" שאל עלי

מופתע. אך המלך עמד על שלו ולא פיצה אותו בשום מתנה.

"על זה אתנקם בך" חשב עלי בלבו כשחזר הביתה. הוא חיכה להזדמנות מתאימה. ואמנם כשהגיעו זמני חג, אחרי צום גדול, הזמין עלי את המלך ואת כל אנשי החצר החשובים לאכול אצלו בגן. המלך שמח וקיבל את ההזמנה ברצון.

כשבאו האורחים השיב אותם עלי בסככת הגן היפה שלו. הוא לקח את הסירים והמזון והלך לפינת הגן מרוחקת, שם המלך ואנשיו לא יכלו לראותו.

הוא הכין מדורה על האדמה, כך שהעשן עלה לשמיים והאורחים בטוחים היו שעלי מכין להם ארוחה. עברו שעות הצהריים והמלך קרא "איפה ארוחת הצהריים שלנו, עלי?" "אני מבשל, מלכי, רק הכל תלוי באש!" ענה עלי.

"אז תמהר, כי אנחנו רעבים!" קרא שוב המלך.

"הכל תלוי באש" ענה עלי שנית.

האורחים המתינו שעה ושעתיים והרעב כביד עליהם מאוד. אזי אמר המלך לאנשיו "קומו ונלך לראות מה עושה עלי!"

הם באו לפינת הגן וראו שהסירים תלויים על ענפי העץ, בו בזמן שעלי יושב בשקט ליד המדורה. כשהמלך ראה זאת שאל "איך זה, הסירים על העץ והאש על הארץ? איך המאכל יתבשל ויתחמם בצורה כזו?"

ועלי ענה "בדיוק כפי שאני התחממתי באור הכוכבים, כשישבתתי על הגבעה בלילה! הסירים לא רחוקים מאוד מהאש, הם רק בגובה בן אדם, בזמן שאני הייתי במרחק בלתי ידוע מלהט הכוכבים."

המלך הבין את הבדיחה וצחק. הוא אמר "טוב, כעת שים את הסירים על האש."

עלי גמר להכין את הארוחה והם אכלו ושבעו ומאוחר יותר נתן המלך לעלי מתנה מלכותית.